

ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವುದು, 2

ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವದನ್ನು ಬೈಬಲು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಅತಿ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಅಡಿಟಪ್ಪಣೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ; ಅದು ನಂಜಕೆಯ ಆಳವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವುದು ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ 78 ಸಲ ಪಲಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮೂವತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವದರಿಂದ, ಉಪವಾಸವನ್ನು ಕೇವಲ ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಚರಣೆ ಎಂದು ಕಡೆಗಣಿಸಲ್ಪಡಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕತ್ತು ದಿನ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದ ಮೂರು ಜನರು - ಯೇಸು, ಮೋಶೆ ಮತ್ತು ಎಲಿಯರು - ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ರೂಪಾಂತರ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಇರುವದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ದಾಖಲೆಯಾದ ಮೊದಲನೆಯ ಉಪವಾಸವು ಮೋಶೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿತು. ದಾವೀದ, ನೆಹೆಮಿಯ, ದಾನಿಯೇಲ, ಯೆಹೂದ್ಯರು, ಸ್ವಾನಿಕನಾದ ಯೋಹಾನ್, ಯೇಸು ಮತ್ತು ಹಾಲ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಅಷ್ಟು ಅತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದು ಹೇಗೆ ಕಡೆಗಣಿಸಲ್ಪಡಬಹುದು?

ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವುದು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಸಂಯಮನವಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡುವದನ್ನು ನಾವು ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಶಿನ್ತು, ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಿಕೆ, ತ್ಯಾಗ, ಮತ್ತು ಶ್ರಮೆಯು ಆಧುನಿಕ ಮನಃ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಹಾರದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಎದೆಸಿನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಥಮ ಹಕ್ಕನ್ನು - ತಿನ್ನುವದನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ತ್ಯಾಗ. ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವುದು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯಾಗಬಹುದು (1 ಕೊರಿಂಥ 7). ದೇವದೊತೆಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧವೊಂದಿಗೆ ಇನಾಕನೂ ಸಹ ಅಡ್ಡ ಬರಲಾರನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಬ್ರಹಾಮನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು (ಆದಿಕಾಂಡ 22). ಉಪವಾಸವು ಈ ನಿಕಟ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬರುವ ಯಾವದೇ ಸಂಗತಿಯ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ನಿನಗೂ ಮತ್ತು ದೇವಲಿಗೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ? ಇಂದು ನಮ್ಮ ಜಗತ್ತಿನ ತೊಂದರೆಯು ಇರುವುದು ಅಲ್ಲ - ಅದು ಇರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವುದಾಗಿದೆ.

ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಒಂದೇ ಒಂದು ಉಪವಾಸವನ್ನು ... ಉಪವಾಸದ ಒಂದು ದಿನವನ್ನು ... ಸರ್ವದೋಷಪರಿಹಾರಕ ದಿನವನ್ನು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿತು (ಯಾಜಕಾಂಡ 23:26-32; ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 29:7-11). ವಿಧೇಯರಾಗದವರು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದೇ ಮನೋಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ, ಯೆಹೂದ್ಯರು ಜೀವನದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರತೀ ವರ್ಷ ಒಂದು ವಾರ ಡೇರೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಹೊರಡೋಣದ ಸಮಯವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಅರಸ ಸೌಲನ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ವಾರ ಶೋಕಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದರು (1 ಸಮುವೇಲ 31:13). ಇಸ್ರಾಯೇಲನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಎನ್ನೇರಳು ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದಳು. ಒಂದು ವಿನಾಶಕರ ದರ್ಶನವನ್ನೊಳಗೊಂಡು ದಾನಿಯೇಲನಿಗೆ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಉಪವಾಸವಿತ್ತು. ಅನ್ನಳು ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಾದ ಜೀವಿತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು (ಲೂಕ 2:36-38). ಮೊದಲನೆಯ ಮಿಶನ್ ಕಾರ್ಯವು ಉಪವಾಸದೊಳಗಿಂದ

ಬಂದಿತು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 13:1-3). ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವದರೊಂದಿಗೆ ಹಿಲಿಯರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 14:23). ಕೊರ್ನೇಲಿಯನನು, ಮೊದಲನೆಯ ಮಾರ್ಕಾಟ ಹೊಂದಿದ ಅನ್ಯನು, ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 10). ಹೌಲನು ಬಹಳ ಸಲ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದನು (2 ಕೊರಿಂಥ 6:5; 11:27).

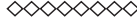
ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವುದು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯೆಶಾಯ 58ನ್ನು ಓದಿರಿ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರಿ. ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ “ಒಳ್ಳೆಯದರ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟತ್ವದ” ಬಗ್ಗೆ ದೇವರು ಬೋಧಿಸಿದನು. ನಾವು ಉಪವಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. “ನೀವು ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದರೆ” ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಲಲ್ಲ, ಆದರೆ “ನೀವು ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 6:16; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ಹೀಗಿದ್ದರೂ, “ತೋರಿಕೆಯ ಉಪವಾಸವನ್ನು” ಯೇಸು ಖಂಡಿಸಿದನು. ಫಲಿಸಾಯರು ವಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, (ನೋವುವಾರ ಮತ್ತು ಗುರುವಾರ). ಲೂಕ 18 ನೋಡಿರಿ. ಯೇಸುವು ಆಚರಣೆಯ ಉಪವಾಸಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ ರೂಢಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದನು. ಸ್ವನೀತಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಯೇಸುವು ದ್ವೇಷಿಸಿದನು.

ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಬ್ರೂ ಪದವು ಅಕ್ಷರಶಃವಾಗಿ “ಬಾಯಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು,” “ಶ್ರಮೆಯಿಲ್ಲ ತನ್ನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು” ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವುದು ಅನಂದಪಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಶೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವುದು. ಅದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ, ಅಗತ್ಯತೆ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಶಿನ್ನು ಆಗಿರುವುದು. ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವವರ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವಿಕೆಯು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಗಿತ್ತು. ಪಾಪ, ಕೊರತೆ, ಮರಣ ಮತ್ತು ದುರಂತಗಳು ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವದನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿದವು. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸದ ಕೇಂದ್ರವು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು ದಯೆಯುಳ್ಳ ಜನರು ಶಿಷ್ಟಸ್ವರೂಪ ನಮರ್ಪಣೆಯನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ತ್ಯಾಗವನ್ನೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ. ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವುದು ಆತ್ಮಿಕತೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಅಗಾಧವಾದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವುದು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ!

ದಾವೀದನು, ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ಪಾಪಿಯು, “ದೇವಲಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು” (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 13:22). ಅವನ ಜೀವಿತವು “ಹೂವುಗಳ ಹಾಸಿಗೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.” ಉಪವಾಸಮಾಡುವದರಿಂದ ದಾವೀದನು ತನ್ನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡನು (ಶೀರ್ತನೆ 35:13). ಉಪವಾಸ, ಮಾಡುವದರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡನು (ಶೀರ್ತನೆ 69:10). ಅವನ ದೇಹವು ಬಲಹೀನವಾಗುವಷ್ಟು ಅವನು ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದನು (ಶೀರ್ತನೆ 109:24). ದಾವೀದನ ಜೀವಿತವು ಕಣ್ಣೀರುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿತ್ತು, ಯೇಸುವು ಕಣ್ಣೀರಿನ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು (ಇಬ್ರಿಯ 5:7). ಹೌಲನು ಸೇವೆಯು ಕಣ್ಣೀರುಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು - (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:19, 31). “ಕರ್ತನೇ, ಕಣ್ಣೀರಿನ ಸೇವೆಯೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸು.”

ಒಂದು ಮನೋಭಾವನೆಯು ಸಲಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಸಲಿಸಮಾನವಾಗಿ, ಸಲಿಯಾದ ಕಾರ್ಯವು ಸಲಿಯಾದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಹುದು. “ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳು ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲಿಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ನಿನ್ನ ಮೊಣಕಾಲುಗಳನ್ನು

ಕನ್ನೂರು” ಕಠಿಣವಾದ ಸಮಯಗಳು ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಬಹುದು. ಉಪವಾಸಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಠಿಣವಾದ ಸಮಯಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬಹುದು. ರೂಢಿಸುವುದು ಇಲ್ಲದೇ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯು ಇರಲಾರದು, ಲಾಭವಿಲ್ಲದೇ ನೋವು ಇರಲಾರದು, ಪ್ರಯಾಣವಿಲ್ಲದೇ ಹರಲೋಕವಿರಲಾರದು. ಬೈಬಲನುಗುಣವಾದ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವದನ್ನು ನಾವು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ರೂಢಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಉಪವಾಸ ಇಲ್ಲವೇ ಸಭೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣತೆ ನಮಗಿರಲಾರದು.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಸಮಯಗಳು

1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 5:17

“ಎಡೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಲಿ” (1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 5:17).

ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಬೈಬಲನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಜ್ಞೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಾದ ವಾಗ್ದಾನಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದರಿಂದ ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಅಪಕಾಶವೂ ಮುಖ್ಯಕೆಲಸವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬಾರದು?

(1) ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು “ಸಲಿಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.” ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಸಹಾಯಹೀನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಇತರರು “ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರು” ಆದರೆ ನಾವು ಅಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. *ಫ್ರೆಡ್*: “ನೀನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ?” ನಾನು ಬಹಳ ಸಲ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ನಾನು ಎಂದಾದರೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನೋ? ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಏನು? ನೀನು ನಿನ್ನ ಕ್ರೈಸ್ತ ನಡೆಯುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ತೃಪ್ತನಾಗಿರುವೆಯೋ?

(2) ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬಹಳ ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಗಲಜಲಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದರಿಂದ, ಮೂಲವಾಗಿ, ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಜನರೂ ಮತ್ತು ಗುಣಪಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಗಾಯಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಬಲಹೀನ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಒಂದು ಬಿಶರಾಮವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಒಂದು ಅಗತ್ಯತೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ, ನಾವು ಲಿಟರೇಚರ್‌ಗಳಿಗಿರುವಾಗ, ಇಲ್ಲವೇ ಕೆಲಸದ ಜೀವನದಿಂದ ದೂರವಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲ್ಪಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದರ ಬಲವು ಜೀವಿಗಾಗಿರುವುದು. ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಯೋಜಿಸತಕ್ಕದ್ದು! ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವೆವು, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಮಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಡುವದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ನಾಶನಕರ ತಪ್ಪನ್ನು

ಮಾಡುತ್ತೇವೆ: ನಮ್ಮ ವೇಳಾಪತ್ರಿಕೆಗೆ (ತಪ್ಪಾದ) ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡುವುದು ಒಂದು ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ; ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡದಷ್ಟು ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಬಹಳವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿರುವಿರಿ.

(3) ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಗತಿಯು, ಅತೀ ಕಠಿಣವಾದ ಸಂಗತಿಯು, ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಯು - ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ! ಸರಳವಾದದ್ದು? ಹೌದು! ಸುಲಭವಾದದ್ದು? ಇಲ್ಲ! ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವಿರಿ ಎಂಬುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನೀವು ಮಾಡುವಿರೋ ಎಂಬುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುವಂತಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಡಿಗೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಿನ್ನುವದಿಲ್ಲ. *ಮೊದಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ.*

(4) ನಾವು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯಪಡುತ್ತೇವೆ. “ಆತನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲ” ಎಂದು ನಾವು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಿರಾಶೆಯಿಲ್ಲ ಜನರು ನನಗೆ, “ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆನು, ಮತ್ತು ಏನೂ ಸಂಭವಿಸಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. “ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದು ಏನಿದೆ?” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳುವದನ್ನು ನಾನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ದೇವರಿಗೆ - ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ದೇವರು ನಮಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಮನುಷ್ಯನು - ದೇವರು ಅಲ್ಲ - ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ವ್ಯರ್ಥಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

(5) ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲವೂ ಸೋತುಹೋಗುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸುವ “ಬೆಂಬಲ ಪದ್ಧತಿ” ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಗತ್ಯತೆಗಾಗಿ ಒದಗಿಸುವಿಕೆಯೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು; ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ನಾನು ಒಬ್ಬ “ಬಾಲಕ ಪ್ರಸಂಗಿ” ಆಗಿದ್ದಾಗ, “ಕ್ರಿಸ್ತನಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರೆನು” (ಯೋಹಾನ್ 15:1-11) ಎಂಬ ಪದಗುಚ್ಛದೊಂದಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಾಗಿದ್ದೆನು. ನಾನು ಈಗ ಹಳೇ ಪ್ರಸಂಗಿಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಯುವ ಪ್ರಸಂಗಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಬೋಧಿಸುವಾಗ, ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ “ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು” ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಅಲ್ಲ ಇರುವದಿಲ್ಲ. “ಕ್ರಿಸ್ತನಿಲ್ಲದೇ, ನಾನೇನೂ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದನ್ನು ಒಬ್ಬನು ಕಲಿಯುವಾಗ, ಅದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದಿನವಾಗಿರುವುದು.

ಒಂದು ಸಮಯ

ಬೈಬಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ದಾನಿಯೇಲನು, ಬಜಿಲೋನಿನಲ್ಲಿ, ಯೋರೂಸಲೇಮಿನ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ತೆರದು ಮೊಣಕಾಲೂರಿ, ಉಪಕಾರಗೊಂಡಿಗೆ ದಿನಪ್ರತಿ ಮೂರು ಸಲ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು (ದಾನಿಯೇಲ 6:10). ಸಿಂಹಗಳು ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟುವದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದವು! ದಾವೀದನು ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸಲ - ಸಾಯಂಕಾಲ, ಪ್ರಾತಕ್ಕಾಲ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ - ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು (ಶೀರ್ತನ 55:17; 5:3). ನೆಹೆಮಿಯನು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗಾಗಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಮೋಶೆಯು ಡೇರೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾದಾಗ, ಎಲ್ಲಾ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದರು (ಖಿಮೋಷನಕಾಂಡ 33:8). ದೇವರು ಬೆಳಗಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ (ಮಾರ್ಕ 1:35), ಅಪೊಸ್ತಲರನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವ ಮೊದಲು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ (ಲೂಕ 10:12-16), ಮತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ (ಲೂಕ 11:1) ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಜೇತ್ರನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 10:9). ಹೌಲನು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಎಫೆಸದ ಹಿಲಿಯರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:36). ಅಲ್ಲ ಅವನ ಸೇವೆಯು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಣ್ಣೀರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. “ಸಭಾಮನೆಯು” ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿಗೆ ನಡುಗಿತು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 4:31). ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೌಲನು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು (1 ತಿಮೊಥೆ 2:8). ಹೌಲನ ಗುಂಪು ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿತು (1 ಥೆಸಲೊನೀಕ 3:10).

ನಮಗೆ ಸಮಯ ಇರತಕ್ಕದ್ದು! “ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ವ್ಯವಹಾರ ಆಗಿರುವುದು” ಎಂದು ಮಾರ್ಣನ್ ಲೂಥರ್ ಹೇಳಿದನು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ದಿನದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. “ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಸಮಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದೂ ಲೂಥರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ನಾನು ನನ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗಡುವಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಒಂದು ನಿರ್ಣಾಯಕ ತಪ್ಪಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಶರತ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬಹುದು! ದೇವರು ಎರಡನೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಆತನು ನಮ್ಮ ರೊಟ್ಟಿಯ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಭರಿತ ವೇಶಾಹತ್ರಿಕೆಗಳು ದೇವರನ್ನು ಹೊರಗಿಡುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಾದವರು “ಓದದ ಮೇಲೆ” ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದೂ ಸಹ ಸೋತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. “ಓದದ ಮೇಲೆ” ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಲಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವು ಸಮಯವಾಗಿದೆ - ಜಡಲ್ಯಟ್ಟ ಸಮಯವಲ್ಲ, ಎಸೆದು ಬಿಡುವ ಸಮಯವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಗುಣವುಳ್ಳ ಸಮಯ ವಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧನಲಿಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸಮಯವು ಅವಸರಿಸಬಾರದ್ದು - ತಡೆಹಾಕಲ್ಪಡದ ಸಮಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ! ನೀವು ಒಂದು ಗೂಗೆಯಾಗಿರಬಹುದು; ನೀವು ಒಂದು ಹುಂಜವಾಗಿರಬಹುದು. ನೀನು ವಿನೇ ಆಗಿರಬಹುದು, ಒಂದು ಸಮಯವನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಕಾರಣಗಳಲ್ಲದ್ದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಗಲಜಲಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಬೇಗನೇ ವಿಳುವುಧರ ಕಾರಣವು ಬೇಗನೇ ಮಲಗುವುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. “ಬೇಗನೇ ವಿಳಲಾರದ” ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎಂದೂ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ!

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಜೀವಿತವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಕಲಿವಾದದ್ದು ಆಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಇನ್ನೂ ಕಲಿವಾದದ್ದಾಗಿರುವುದು. ನಾವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ದೂಡಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೇ ಇನ್ನುತ್ತೇವೆ; ನಾವು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಜೀವನದ ಸರಳ ಸಮಯಗಳಲ್ಲ ಸತತವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಬಿರುಗಾಳಿಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬಿರುಗಾಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತ ಇರದಿದ್ದರೆ, ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ (ಅವಘಟನೆಗಳ

ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ಬಹಳ ತಡವಾಗಬಹುದು. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬೀಳುವ ವರೆಗೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಡಿ! ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಒಂದು ರೂಢಿಯಾಗಬೇಕು - ಆದರೆ ಎಂದೂ ರೂಢಿಗೆ ಕೇಳಗಿಳಿಸಲ್ಪಡಬಾರದು.

ದಾವೀದನು ಪ್ರತೀದಿನ ದೇವರನ್ನು ವಿಳಾಸಿಸಲು ಕೊಂಡಾಡಿದನು (ಶೀತಲೆ 119:164). “ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಅವನು” ಅಕ್ಷರಶಃವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ದಿನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಸ್ವೋತ್ತರದ ಜಡುವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಮತ್ತು ದಿನವನ್ನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಸಿ. ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯೇ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ; ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಿರೋ? ಒಂದು ತಾಸು? ಪ್ರತಿದಿನ? ಶ್ರೇಷ್ಠ: ನೀವು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಿಡಿ? ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಗಳು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಅವು ಸಂಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ನಿಜವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ನಾವು ಮೋಣಕಾಲಾರುವಾಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ ನಾವು ವಿಳಾಸಿಸಲು ನಿಲ್ಲುವದಿಲ್ಲ. *ಮೊದಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ.*

ಒಂದು ಸ್ಥಳ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಒಂದು ಸಮಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಯೇಸುವಿಗೆ ಗೆಲೋಮನೆಯಿತ್ತು, ಆತನು ಹರ್ವರ್ತಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು. “ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಕೋಣೆಯನ್ನು” ಆತನು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು (“ಒಳಗಿನ ಕೋಣೆ”; ಮತ್ತಾಯ 6:6). ಮನೆಯ ಒಳಕೋಣೆಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ಏಶರಾಮಗಳಾಗಿವೆ. ಯೇಸುವಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದಾದ, ಒಂದು ಕೋಣೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯೆಹೂದಿ ಪುರುಷನು ಅಂಗವಸ್ತ್ರವನ್ನು (ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಶಾಲನ್ನು) ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. (ನೋಡಿ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 15:37-41.) ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಇರಲು - ಒಂದು “ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಅಂತರಂಗದ ಕೋಣೆಯಿರಲು” ಒಬ್ಬ ಯೆಹೂದ್ಯನು ತನ್ನ ಅಂಗ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಂಗ್ಲಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ವೆಸ್ಟ್ ಬಾಲಕರ ತಾಯಿಯು (ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ಜನ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ) ದಿನವೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳೆಂದು ಚರಿತ್ರೆಯು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆಕೆ ತನ್ನ ಋಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು, ತನ್ನ ವಿಶ್ರಮವನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಆಗ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಸಮಯವನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ನಮಗೆ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಲಾರೆವು. ನತಾನಿಯೇಲನಿಗೆ ಬಹುಶಃ “ಅಂಜೂರದ ಮರವು” ಇದ್ದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ (ಯೋಹಾನ್ 1:48). ಒಂದು “ಮೌನ ಸಮಯಕ್ಕೆ” ಬಂದು “ಮೌನಸ್ಥಳದ” ಅಗತ್ಯತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದಿನನಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯವಿರಲಿ - ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸ್ಥಳ “ಯಾವುದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ” ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು “ಎಲ್ಲೆಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ; “ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ” ಎಂಬುದು “ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದು ಸುಲಭ ವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇವೆ; ನಾವು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು; ಆಗ ನಾವು ಅದನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯನಿರತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಸಮಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವನಾದರೂ ತನಗೆ

ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಮಯವು ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವರನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರೋ? ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಒಬ್ಬನು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವರನ್ನಾಗಿ ನಮಗೆ ಸ್ಥಳವಿರುವಂಥದ್ದು ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಮಗೆ “ಪರಿಶುದ್ಧವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ” ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು “ಪರಿಶುದ್ಧವಾದವುಗಳು” ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ನಾವು “ಪರಿಶುದ್ಧ ತಾಸುಗಳನ್ನು” ಮತ್ತು “ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು” ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು. ದೇವರು ಪ್ರಮುಖ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಸಾಕಾಗಿ ಜಿಟ್ಟುವುಗಳಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ದೇವರು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಒಂದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಾನು ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವದರಿಂದ ವಿಮಾನಗಳು, ಹೊಂಬೆಲುಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ನಾನು ಮನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಮರಣಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಾಭಿನಯವಾಗಿರುವುದು. ಅದು ಸ್ವಚಿತ್ತಕ್ಕೆ “ದೇವರಂತೆ ಆಟವಾಡುವವಕ್ಕೆ” ಅಂತೃಪ್ತವಾಗಿರುವುದು. ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವಾಗ, ನಾವು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಹಟಮಾರಿಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಾಯುವೆವು. *ಯಾವುದೆ ದಿನ ನಾವು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಅತೀ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ.*

ಆಸನ

ಆಸನವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಮನುಷ್ಯರು ಮೊಣಕಾಲೂರಿದರು, ತಮ್ಮ ಮುಖಗಳ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಜದ್ದರು, ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ಬಾಗಿಸಿದರು, ನಡುಗಿದರು, ನಿಂತುಕೊಂಡರು, ಪರಿಶುದ್ಧ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದರು. ಯೇಸುವು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆಸನವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ: ಮನೋಭಾವನೆಯು ಆಸನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊಣಕಾಲೂರುವುದು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ ... ನಿಂತು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಆನಂದವಾಗಿದೆ. ಪರಿಶುದ್ಧ ಕೈಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವದರಿಂದ ಜನರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು (1 ತಿಮೊಥೆ 2:8). ಒತ್ತು ಕೊಡುವಿಕೆಯು “ಪರಿಶುದ್ಧ” ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ, ಕೇವಲ ಕೈಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವುದು ಅಲ್ಲ, ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ, ಇದು ಪರಿಶುದ್ಧ ಜೀವಿತಗಳಿಂದ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಹೆಚ್ಚಾದವರು “ಜೋಲು ಜೀಳುತ್ತಾರೆ.” ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ಬಾಗಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಕಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಣಕಾಲೂರಲು ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ “ಆಮೆನ್ ಮೂಲೆಗಳು” ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. “ನಿನ್ನ ಕಾಲನ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಡು, ಯಾಕೆಂದರೆ ನೀನು ನಿಂತಿರುವುದು ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ದೇವರು ಮೋಶೆಗೆ ಹೇಳಿದನು (ಖಮೋ ಚನಕಾಂಡ 3:5).

ಆಸನಕ್ಕೆ ಅದರ ಸ್ಥಾನವಿದೆ! ಯಾರು “ಯಜಮಾನ” ಎಂಬುದನ್ನು ಅದು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವರಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ “ಪ್ರಸಂಗಿಸುವದರಿಂದ” ದೂರವಿಡಬಹುದು. ಅದು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲಿರುವಾಗ ನಾವು ಎರಡು

ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು: (1) ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಮತ್ತು (2) ಕೈಪಾವುಡ (ಟೋವೆಲ್).

ಆಸನವು ದೇಹವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ನಿಲ್ಲಲಿ ಮತ್ತು ಯೋಚಿಸಿಲಿ. ದೇವರಿಗೆ ನಾವು ಕೊಡುವ ಕೊನೆಯ ಸಂಗತಿಯು ದೇಹವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಆತ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ದೇಹವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಮಹತ್ವದ್ದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಸನವು ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೀನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. “ತನ್ನ ಮೊಣಕಾಲುಗಳನ್ನು ಚಿಚ್ಚಲು” ಯಾರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ? “ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು” ಯಾರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ? ಯೇಸುವು ಜಯಿಸುವಂತೆ ಜಡಲು ದೇಹವು ಕೊನೆಯ ಕೋಟಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ನಿನ್ನ ದೇಹಕ್ಕಾಗಿ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರವನ್ನು ನೀನು ದೇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆಯೋ?

ಸಿದ್ಧತೆ

ಬೈಬಲನ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಮಯಗಳು, ಸ್ಥಳಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಕಾರಣಗಳು ಇದ್ದವು ಹೊಲಸಿಗೆ ಅವನ “ಮುಖ್ಯ” ಇತ್ತು. ಯೋಸುಬಿಗೆ ಆತನ “ಹಾತ್ರೆ” ಇತ್ತು. ಮೋಶೆಗೆ ಅವನ ಪಾಪಭರಿತ ಜನಾಂಗವಿತ್ತು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲವೇ ಅರ್ಥಹೀನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಸಭೆಗಳು ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಹೋದರರು ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಲಿ, ಮತ್ತು ನೀವು ಸಭೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಆರಂಭಿಸುವಿರಿ! ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲು ವಿನೂ ಇರದಿದ್ದರೆ, ವಿನನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಡಿರಿ! ಕೇಳುವದಕ್ಕೆ ಸಮಯವಿರುವುದು, ಸುಮ್ಮನಿರುವದಕ್ಕೆ ಮೌನ ವಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಸಮಯವಿರುವುದು. ಕೇಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸುಲಭ; ಮೌನವಾಗಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸುಲಭ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ವಿನೂ ಇಲ್ಲದ್ದರ ಕಡೆಗೆ ನೀವು ಗುಲಿಯಿಟ್ಟರೆ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಹೊಡೆಯುವಿರಿ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವೂ, ಒಂದು ಗುಲಿಯೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಉಲ್ಲಾಸಭರಿತವಾದದ್ದಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಂಥದ್ದು ಕೃಷಿ ಪರವಶತೆಗೆ ಮಿತಿಮೀರಿ ಬೆಲೆಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಕಠಿಣವಾದದ್ದಾದಾಗ, ಕಠಿಣವಾದದ್ದನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಲಿ.

ಒಂದು ಯಾದಿ ಮಾಡಿಲಿ. ನಾವು ಯಾಕೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು? ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಗಾಗಿ, ಕ್ಲಾಸುಗಳಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ, ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಕೇಳಲು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಮರೆಯಲು ನಾವು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಬರೆದ ಯಾದಿ ಇರುವುದು ಯಾಕೆ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ? ಬಾಲ್ಯ ಭಾವದ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಆ ಯಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ! ಒಂದು ಯಾದಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಲಿ! ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಯಾದಿಯನ್ನು ಓದಿಲಿ. ದಾವೀದನ ಶೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಓದಿಲಿ. ಇದು ಕೇವಲ ಯೆಹೂದಿ ಸಂಗೀತ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೇ, ಇದು ಯೆಹೂದೀ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪುಸ್ತಕವೂ ಆಗಿತ್ತು. ದಾವೀದನು “ತನ್ನ ಯಾದಿಯನ್ನು” ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಉತ್ತಮ “ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಶಾಲೆಯು” ಶೀರ್ತನೆಗಳ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಸಂಗಿಗೆ ಅವನು ಅಷ್ಟು ಬಹಳವಾದದ್ದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಕೇಳಲಾಯಿತು. “ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಯಾದಿ” ಎಂಬುದು ಅವನ ಸರಳ ಉತ್ತರವಾಗಿತ್ತು, ಅವಶ್ಯವಾದ

ಸಂಗತಿಗಳು ಆ ಯಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು.

ವಯಸ್ಸು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತೂರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೆತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅರವತ್ತೂರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಡಲ್ಲಾನ್, ಟೆಕ್ಸಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸದಿದ್ದರೆ, ನಾಟ್‌ವಿಲ್ಲೆ, ಟೆನೆಸ್ಸಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಹುಶ್ಚ ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾರಿರಿ. ಪ್ರಸಂಗಿಯಾಗಿರುವಂಥದ್ದೂ ಸಹ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ! ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಎಂದೂ ಸುಲಭವಾದ ಸಮಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ!

ಪೌಲನು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜೀವಿತ

ಪೌಲನನ್ನು ನಾವು ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶಿಸಿದರೆ ಅವನನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಪೌಲನು ಸಾಧನೆಯನ್ನು, ಯಶಸ್ಸನ್ನು, ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಪೌಲನ ಬಲವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿತ್ತು. “ಎಡೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ.” ಪೌಲನು ತಾನು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದ್ದನ್ನು ರೂಢಿಸಿದನು. ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಅವನ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಪೌಲನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಸಹೋದರರೊಂದಿಗಿನ ಅವನ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಸಹೋದರರಿಗಾಗಿ ಅವನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು; ತನಗಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಬಯಸಿದನು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಯಾದಿಗಳು ಅವನ ಯಾದಿಗಳಂತೆ ಇರುವವೋ, ಇಲ್ಲವೋ ನಮ್ಮವುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂತೆಹೇಟೆಯ ಯಾದಿಗಳಂತಿರುವವೋ? ಎಫೆಸ 3:14-21 ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ,

ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಯಾವ ತಂದೆಯಿಂದ ಭೂಪರಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿ ಜನವೂ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ ಆ ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ನಾನು ಮೊಣಕಾಲಾಲಿಕೊಂಡು - ನೀವು ದೇವರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲ ಬಿಶೇಷ ಬಲ ಹೊಂದಿದವರಾಗುವ ಹಾಗೆಯೂ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಹಾಗೆಯೂ ಆತನು ತನ್ನ ಮಹಿಮಾಶಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ; ನೀವು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ನಿಂತು ಅದರ ಅಗಲ ಉದ್ದ ಎತ್ತರ ಅಳ ಎಷ್ಟೆಂಬದನ್ನು ದೇವಜನರಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಗ್ರಹಿಸಲು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮೀರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪೂರ್ಣಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ದೇವರ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ಮಟ್ಟಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗುವ ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಲ ಎಂದು ಆತನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಸಾಧಿಸುವ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಬೇಡುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಯೋಜಿಸುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ತಲತಲಾಂತರಕ್ಕೂ ಯುಗಯುಗಾಂತರಕ್ಕೂ ಸ್ತೋತ್ರ. ಅಮೆನ್.

ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರಿ. ಭಾನುವಾರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಕೇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪೌಲನು ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ

ನಿರ್ಣಾಯ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದನು, (1) ಅಂತರಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯನಿಂದ ಬಲಪಡಿಸಲ್ಪಡುವುದನ್ನು, (2) ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ನಂಜಿಕೆಯಿಂದ ತ್ರಿಪ್ತನಿರುವುದನ್ನು, (3) ತ್ರಿಪ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮತ್ತು (4) ದೇವರಿಂದ ತುಂಜಿಸಲ್ಪಡುವುದನ್ನು ಅವನ ಕೇಳಿದನು!

“ಕರ್ತನೇ, ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ನಂಜಿಕೆ ತಿಡುವದಿಲ್ಲ.

ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಂಜಿಕೆಯಿಡುತ್ತೇನೆ.

ನಂಜಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನು ನನಗೆ ಕಲಿಸು.”

© 2009 Truth for Today